

C/2024/466

3.1.2024

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 listopada 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Niderlandy) – X, Y, ich sześcioro małoletnich dzieci/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

[Sprawa C-125/22, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Pojęcie poważnej krzywdy)]⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka w dziedzinie azylu i ochrony uzupełniającej – Dyrektywa 2011/95/UE – Artykuł 15 – Przesłanki przyznania ochrony uzupełniającej – Uwzględnienie okoliczności dotyczących indywidualnej sytuacji i osobistych uwarunkowań wnioskodawcy, jak również ogólnej sytuacji w kraju pochodzenia – Sytuacja humanitarna]

(C/2024/466)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: X, Y, ich sześcioro małoletnich dzieci

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Sentencja

1) Artykuł 15 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony

należy interpretować w ten sposób, że:

dla ustalenia, czy osoba ubiegająca się o udzielenie ochrony międzynarodowej kwalifikuje się do otrzymania ochrony uzupełniającej, właściwy organ krajowy musi zbadać wszystkie istotne elementy dotyczące zarówno indywidualnej sytuacji i osobistych uwarunkowań wnioskodawcy, jak i ogólnej sytuacji w kraju pochodzenia, zanim ustali formę poważnej krzywdy, którą elementy te mogą ewentualnie potwierdzić.

2) Artykuł 15 lit. c) dyrektywy 2011/95

należy interpretować w ten sposób, że:

w celu oceny istnienia realnego zagrożenia poważną krzywdą, zdefiniowaną w tym przepisie, właściwy organ krajowy musi mieć możliwość uwzględnienia elementów związanych z indywidualną sytuacją i osobistymi uwarunkowaniami wnioskodawcy, innych niż sama okoliczność pochodzenia ze strefy danego kraju, w której dochodzi do „najbardziej skrajnych przypadków ogólnej przemocy” w rozumieniu wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 17 lipca 2008 r. w sprawie N.A. przeciwko Zjednoczonemu Królestwu (CE:ECHR:2008:0717JUD002590407, § 115).

3) Artykuł 15 lit. b) dyrektywy 2011/95

należy interpretować w ten sposób, że:

stopień natężenia masowej przemocy panującej w kraju pochodzenia wnioskodawcy nie może osłabiać wymogu indywidualizacji poważnej krzywdy zdefiniowanej w tym przepisie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 30.05.2022.